

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci žalobce O.M., proti žalované Západočeské univerzitě v Plzni, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2011, čj. PR-P 710/10

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 1. 2011, čj. PR-P 710/10 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým byla zamítnuta žádost žalobce a potvrzeno rozhodnutí statutárního proděkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni (*dále jen ZČU v Plzni*) ze dne 17. 9. 2010, čj. DFP-SO 1338/2010 (*dále jen prvostupňové rozhodnutí*), jímž bylo žalobci ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (*dále jen ZVŠ nebo zákon o vysokých školách*) studium na Fakultě právnické ZČU v Plzni.

II. Důvody žaloby

2. Žalovaná napadeným rozhodnutím potvrdila prvostupňové rozhodnutí, a to přesto, že je toto paaktem, neboť rozhodoval statutární proděkan Prof. Dr. JUDr. Eliáš a rozhodnutí není podepsáno, je jen označeno podpisovým razítkem.

První žalobní bod

3. Podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ může být důvodem ukončení studia také nesplnění studijních požadavků. Podle § 56 odst. 2 ZVŠ je v takovém případě dnem ukončení studia den stanovený studijním a zkušebním řádem dotyčné vysoké školy. Podle čl. 28 odst. 1 Studijního a zkušebního řádu ZČU v Plzni (*dále jen studijní a zkušební řád*) o ukončení studia pro nesplnění požadavku rozhodne děkan. Podle čl. 28 odst. 4 studijního a zkušebního řádu je dnem ukončení studia den, kdy rozhodnutí děkana nabyde právní moci.

4. V době, kdy bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, nebyla funkce děkana obsazena. Dosavadní děkan rezignoval a volba nového děkana proběhla v říjnu 2010.

5. Podle čl. 12 odst. 1 Statutu Fakulty právnické ZČU v Plzni (*dále jen Statut FP ZČU*) zastupují děkana proděkani. Podle čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU děkan může určit z proděkanů toho, který jej bude zastupovat v plném rozsahu. Podle žalobce však děkan může určit, že jej vybraný proděkan bude zastupovat jenom po dobu, po kterou on sám bude děkanem. Pověření zaniká i se zánikem práva pověřovat. Nikdo nemůže někoho pověřit, aby vykonával jeho veřejnou funkci poté, co ji on sám ztratí. Podle čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU jinak zastupuje děkana věkem nejstarší z proděkanů. Tím však Prof. Eliáš nebyl. Pokud tedy vydal prvostupňové rozhodnutí, bylo vydáno osobou k tomu neoprávněnou.

Druhý žalobní bod

6. Podle § 68 odst. 1 ZVŠ se na rozhodování o právech a povinnostech studentů sice nevztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen správní řád*), jak judikoval i Nejvyšší správní soud např. v rozsudku sp.zn. 4As 47/2006, přesto jej lze na toto rozhodování vztáhnout podle analogie, jež je podle nálezu Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 21/2004 přípustná, pokud je to ve prospěch subjektu, který není orgánem veřejné moci, ve prospěch účastníka řízení.

7. Je otázkou, kým bylo prvostupňové rozhodnutí vydáno. Podle § 69 odst. 1 správního řádu písemné vyhotovení rozhodnutí musí mimo jiné obsahovat podpis oprávněné osoby. Ačkoli podle žalobcova názoru Prof. Eliáš oprávněnou úřední osobou nebyl, není na rozhodnutí podepsán on ani nikdo jiný. Podpis oprávněné osoby lze podle citovaného ustanovení správního řádu nahradit doložkou „vlastní rukou“ nebo zkratkou „v.r.“ s uvedením podpisu úřední osoby, která za správnost vyhotovení rozhodnutí odpovídá. Nic takového však na rozhodnutí uvedeno není. Rozhodnutí neobsahuje žádný podpis.

8. Žalobci je známo, že tehdejší studijní proděkan vydal písemný pokyn, aby rozhodnutí nebyla podepisována, ale jen razítkována. O této skutečnosti je informován současný děkan fakulty, pro případ, že by to soud shledal potřebným, navrhuje žalobce jeho slyšení.

Třetí žalobní bod

9. Rektor ZČU v Plzni, který se zabýval věcí na základě žalobcova oprávněného prostředku, nepřihlédl k pravděpodobné nicotnosti prvostupňového rozhodnutí, zmíněné nezákonnosti neodstranil, naopak tuto svým rozhodnutím stvrdil.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že její nedůvodnost vyplývá především ze skutečnosti, že žalobcem uváděné vady nemohou mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná souhlasila se žalobcem, že se na rozhodování v této právní věci i přes ustanovení § 68 odst. 1 ZVŠ použije správní řád.

K prvnímu žalobnímu bodu

11. V dané věci nešlo o pravomoc, ale o funkční příslušnost a jednání oprávněné osoby. Statutární proděkan Fakulty právnické ZČU v Plzni Prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš podepsal rozhodnutí o ukončení studia jako řádně pověřená oprávněná úřední osoba (§ 15 odst. 2 správního řádu) za funkčně příslušný orgán (§ 130 odst. 2 správního řádu). Domněnka žalobce o nutnosti zániku pověření zánikem pověřitele, platí pouze v oblasti soukromoprávních vztahů pro účely smluvního zastoupení (srov. § 33b odst. 2 občanského zákoníku). Neplatí takto obecně ve veřejném právu a neplatí ani pro účely jednání pověřených fyzických osob za právnickou osobu ve smyslu § 20 občanského zákoníku. Děkan JUDr. Jiří Pospíšil nepověřil proděkana Prof. Dr. JUDr. Karla Eliáše jako svého osobního zástupce pro účely soukromoprávního zastoupení sama sebe, ale jako děkana fakulty pro výkon veřejné moci a pro činění právních úkonů za Fakultu právnickou. Nejedná se o plnou moc k zastupování zmocnitele, ale o přímé pověření k jednání za správní orgán ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu. Takovéto pověření odchodem pověřitele nezaniká, stejně jako nezanikají účinky jiných právních aktů předchozího děkana jenom proto, že ukončil svou funkci. Vysoká škola vykazuje obdobné prvky kontinuity účinků aktů jejích orgánů, jako jakákoli jiná právnická osoba. Pokud byl proděkan Prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš řádně pověřen v té době úřadujícím děkanem k provádění určitých úkonů, pak je může činit do budoucna bez ohledu na změny v osobách děkanů, dokud jeho pověření kterýkoliv budoucí děkan nezruší. Svěření výkonu funkcí děkana proděkanům předpokládá jak zákon o vysokých školách (§ 28 odst. 5), tak i vnitřní předpisy ZČU v Plzni (článek 12 Statutu FP ZČU). Toto pověření bylo v souladu s právem, dokud jej nikdo nezrušil, mohl proděkan prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš za děkana ve stanoveném rozsahu právně závazným způsobem jednat.

K druhému žalobnímu bodu

12. Žalovaná nemá k dispozici kopii rozhodnutí doručovaného žalobci, proto nemůže námitku chybějícího podpisu ověřit. Ve spise je však založen originál prvostupňového rozhodnutí, který obsahuje originální podpis proděkana Prof. Dr. JUDr. Karla Eliáše. Žalobci

nebyl v souladu s § 72 odst. 1 správního řádu zaslán originál rozhodnutí, ale pouze stejnopis, na němž může být podpis oprávněné úřední osoby nahrazen podle § 69 odst. 1 správního řádu. Pokud je pravdou, že podpis nahrazen nebyl, jde o formální vadu, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

K třetímu žalobnímu bodu

13. Rozhodnutí o ukončení studia žalobce bylo vydáno podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ, resp. § 68 odst. 3 písm. g) ZVŠ, a to z důvodu nesplnění studijních povinností žalobce, který v akademickém roce 2009/2010 získal pouhých 9 kreditů místo požadovaných 40 kreditů a dosáhl váženého studijního průměru 3,50, místo nejvýše 3,40. Tyto skutečnosti jsou objektivním důvodem pro ukončení studia podle čl. 28 odst. 1 písm. c), d) studijního a zkušebního řádu. Tyto skutečnosti žalobce nezpochybnil a neuvedl ani žádné jiné důvody, proč by měla být napadená rozhodnutí nezákonná či věcně nesprávná.

IV. Replik

14. Žalobce nesouhlasil s argumentací žalované a trval na důvodech žaloby. K argumentaci ohledně podpisu na rozhodnutí uvedl, že je výrazem právního nihilismu a naprostým přezíráním principů spravedlivého procesu a ve svých důsledcích i právního státu. § 89 odst. 2 správního řádu nerozlišuje procesní a hmotněprávní předpisy, takže z něj nelze dovozovat, že porušení § 69 odst. 1 správního řádu nevádí. Prvoinstanční rozhodnutí je i v nesouladu s § 15 odst. 2 správního řádu, kde je stanoveno, které úřední osoby řízení vedou. Poukaz žalované na § 89 odst. 2 správního řádu je tedy nepřipadný, protože toto ustanovení neříká, že nesoulad s procesními předpisy nevádí, ale že nevádí vady rozhodnutí, pokud je jinak v souladu s právními předpisy (ovšem jakýmkoli, tedy nejen hmotněprávními, ale i procesněprávními). Obranu žalované proto označil za lichou, nerespektující ustanovení právních předpisů, jichž se žalovaná dovolává.

15. Žalobce připomněl, že součást žalované, Fakulta právnická, přešla v září 2009 na tzv. „kreditní systém“, jako na novou formu kontroly studia. Ačkoli zákon o vysokých školách výslovně ukládá, aby úpravy (změny) studijních povinností byly zveřejněny na úřední desce fakulty nebo vysoké školy, nikdy se tak nestalo a pravidla přechodu na kreditní systém nebyla nikdy zákonem požadovaným způsobem zveřejněna. Mimo jiné i v důsledku toho bylo nečekaně ukončeno studium cca 400 studentů fakulty. Tehdejší proděkan Bezouška veřejně přislíbil benevolentní přístup k posuzování žádostí a přezkum s tím, že studentům bude fakticky dána možnost splnit chybějící studijní povinnosti. Tento slib nebyl splněn a rozhodnutí o ukončení studia drtivě většiny studentů bylo rektorem žalované potvrzeno.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

16. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

17. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

18. Žaloba není důvodná.

19. Námitky obdobné námitkám uvedeným v prvním a druhém žalobním bodu, tedy týkající se ukončení studia rozhodnutím proděkana Fakulty právnické ZČU v Plzni Prof. Dr. JUDr. Karla Eliáše a absence jeho podpisu na prvostupňovém rozhodnutí doručeném žalobci, již zdejší soud opakovaně řešil, např. v rozsudku ze dne 23. 5. 2012, čj. 57A 20/2011-85, a nemá důvodu se při rozhodování v této právní věci od tam uvedeného právního posouzení odchýlit.

První žalobní bod

20. Podle zákona o vysokých školách se vysokoškolské vzdělání získává v rámci akreditovaného studijního programu (bakalářského, magisterského nebo doktorského) podle studijního plánu, který stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu studia (prezenční, distanční, kombinace obou), způsob ověření studijních výsledků (§ 44 ZVŠ). Studium každého studijního programu se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba bakalářské, diplomové či disertační práce (§ 45 odst. 3, § 46 odst. 3, § 47 odst. 4 ZVŠ). Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část (§ 55 odst. 1 věta druhá ZVŠ).

21. Podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ *studium se dále ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu*. Podle § 56 odst. 2 věta druhá ZVŠ *dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. b) je den stanovený studijním a zkušebním řádem*.

22. Podle Studijního a zkušebního řádu ZČU (úplné znění z 11. 7. 2008) *děkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, jestliže student: c) získal v kterýchkoliv čtyřech po sobě jdoucích úplných semestrech (tj. semestrech, v jejichž průběhu nedošlo k přerušení studia) celkem méně než 80 kreditů (přičemž semestry se považují za po sobě jdoucí i v případě, že student mezi nimi přerušil studium); toto ustanovení neplatí, pokud student v této době splnil podmínky konání státní závěrečné zkoušky nebo její poslední části podle čl. 14 odst. 3, d) za poslední ukončený akademický rok měl vážený studijní průměr horší než 3,40 (čl. 28 odst. 1). Dnem ukončení studia pro nesplnění požadavku je den, ke kterému rozhodnutí děkana o ukončení studia nabylo právní moci (čl. 28 odst. 4).*

23. Studium žalobce na Fakultě právnické ZČU v Plzni v magisterském studijním programu „Právo a právní věda“, v oboru „Právo“, bylo ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ. Žalovaná nevyhověla žádosti žalobce o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia proto, že žalobce v akademickém roce 2009/2010 získal pouze 9 kreditů a dosáhl váženého

studijního průměru 3,50. Tato skutková zjištění, jimiž žalovaná zdůvodnila výrok napadeného rozhodnutí, žalobce nezpochybňoval.

24. Podle zákona o vysokých školách se veřejná vysoká škola může členit na fakulty [§ 22 odst. 1 písm. a) ZVŠ]. Orgány fakulty mají právo rozhodovat nebo jednat jménem veřejné vysoké školy ve věcech stanovených v § 24 odst. 1 ZVŠ, krom jiného o tvorbě a uskutečňování studijních programů, a podle § 24 odst. 2 ZVŠ mají právo rozhodovat v dalších věcech veřejné vysoké školy, pokud jim rozhodování o nich svěří statut veřejné vysoké školy. V čele fakulty je děkan, který jedná a rozhoduje ve věcech fakulty, pokud zákon o vysokých školách nestanoví jinak (§ 28 odst. 1 ZVŠ). Děkana zastupují v jím určeném rozsahu proděkani (§ 28 odst. 5 věta první ZVŠ).

25. Podle Statutu ZČU je fakulta základním článkem ZČU (čl. 24 odst. 1). V čele fakulty stojí děkan (čl. 24 odst. 2). Za ZČU rozhoduje, je oprávněn ke všem právním úkonům v souladu se zákonem a jedná navenek vůči třetím osobám vedle rektora a dalších vyjmenovaných osob také děkan v rozsahu stanoveném zákonem, tímto statutem a ve věcech, které se týkají více fakult, podle dohody příslušných děkanů, (čl. 29 odst. 1). Fakulta je základním článkem ZČU, uskutečňuje nejméně jeden studijní program a vykonává výzkumnou a vývojovou, uměleckou nebo další tvůrčí činnost (čl. 24 odst. 1). V čele fakulty stojí děkan (čl. 24 odst. 2).

26. Podle Statutu Fakulty právnické ZČU je děkan jedním ze samosprávných akademických orgánů FP ZČU [čl. 6 odst. 1 písm. b)]. Samosprávné akademické orgány Fakulty právnické jednají v souladu se zákonem, dalšími právními předpisy, vnitřními předpisy a vnitřními normami ZČU [čl. 6 odst. 3)]. V čele fakulty je děkan, který jedná a rozhoduje ve věcech fakulty, pokud zákon nebo statut nestanoví jinak (čl. 8 odst. 1). Děkana zastupují v rozsahu jím určeném vyjmenování proděkanů (čl. 12 odst. 1). Děkan určí z řad proděkanů toho, který je oprávněn zastupovat jej v plném rozsahu, jinak jej po dobu jeho nepřítomnosti zastupuje věkem nejstarší z proděkanů (čl. 12 odst. 2).

27. Mezi účastníky řízení není spor o tom, že děkan FP ZČU JUDr. Jiří Pospíšil, v době, kdy vykonával funkci děkana, určil, že proděkan FP ZČU Prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš jej bude ve smyslu čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU zastupovat v plném rozsahu. Takový úkon děkana měl oporu v § 28 odst. 5 ZVŠ, v čl. 29 odst. 1 písm. d) Statutu ZČU a v čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU. Jednalo se proto o úkon v souladu se zákonem i vnitřními předpisy ZČU i FP ZČU. Proděkan Prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš se na základě tohoto úkonu děkana stal osobou oprávněnou jednat a rozhodovat ve všech věcech za funkčně příslušného děkana FP ZČU, v rozsahu, ve kterém byl oprávněn rozhodovat děkan. Náleželo mu proto také oprávnění vydávat individuální správní akty včetně těch, jimiž bylo rozhodováno o právech a povinnostech studentů. Byl tak oprávněn rozhodovat i o ukončení studia. Stanoví-li studijní a zkušební řád v čl. 28 odst. 1, že děkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ, že se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, byl děkanem určený proděkan oprávněn rozhodnout podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ o ukončení studia žalobce na FP ZČU.

28. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 9. 2010. Děkan FP ZČU rezignoval na svoji funkci dne 8. 8. 2010 a volba nového děkana proběhla v říjnu 2010.

29. Mezi účastníky je sporným, zda pověření proděkana FP ZČU Prof. Dr. JUDr. Karla Eliáše k zastupování děkana zaniklo se zánikem funkce děkana JUDr. Jiřího Pospíšila, jak se domnívá žalobce, či nadále trvalo, jak je přesvědčen žalovaný.

30. Zánik oprávnění pověřeného proděkana k zastupování děkana po té, kdy zanikla funkce děkana, který proděkana zastupováním pověřil, nemá oporu v zákoně o vysokých školách ani ve vnitřních předpisech ZČU či FP ZČU. Ani žalobce svůj právní názor neopírá o žádný obecně závazný právní předpis či vnitřní předpis univerzity nebo fakulty. Časové omezení doby, ve které je proděkan oprávněn zastupovat děkana v plném rozsahu, by teoreticky mohl obsahovat samotný akt zmocnění (pověření) vydaný děkanem, neboť je-li děkan oprávněn určit proděkana, který jej bude zastupovat v plném rozsahu, je oprávněn takové určení předem časově omezit. Žalobce však v posuzovaném případě takovou verzi reality netvrdí a důvod zániku oprávnění k zastupování s uplynutím lhůty stanovené v pověřovacím aktu nespojuje. U právních aktů (zejména aktů ad personam) navíc obecně platí, že není-li trvání jejich účinků časově omezeno přímo zákonem nebo na základě zákona aktem samotným, případně nevyplývají-li časové meze ze samotné povahy jejich obsahu, trvají jejich právní účinky po dobu neurčitou.

31. Žalobcův názor o zániku oprávnění proděkana FP ZČU zastupovat děkana je založen toliko na úvaze, že pověřený proděkan může zastupovat děkana pouze po dobu, po kterou děkan, který jej určil k zastupování, vykonává svoji funkci. Tento názor není správný. Při interpretaci ustanovení o zastupování děkana proděkanem je nutné vyjít ze smyslu dané právní úpravy. Jak zákon o vysokých školách v § 28 odst. 5, tak Statut FP ZČU v čl. 12 explicitně formulují požadavek, aby děkan fakulty měl vždy zástupce. Statut FP ZČU v čl. 12 odst. 2 [obdobně jako Statut ZČU v čl. 17 odst. 2 písm. b) ohledně rektora a prorektora] stanoví, že jeden z proděkanů musí být vždy oprávněn zastupovat děkana v plném rozsahu. Podle stávající právní úpravy je proděkan s oprávněním zastupovat děkana v plném rozsahu určen buď děkanem fakulty (stejně jako určení rozsahu, ve kterém jej budou jednotliví proděkani zastupovat podle čl. 12 odst. 1 Statutu FP ZČU) nebo podle pravidla stanoveného přímo Statutem FP ZČU, tj. věkem nejstarší z proděkanů. Přednost má první pravidlo pro určení proděkana zastupujícího děkana v plném rozsahu. Druhé pravidlo se uplatní jen tehdy, neurčí-li děkan konkrétního proděkana, který jej bude zastupovat.

32. Ze zákonného rámce obecné právní úpravy zastoupení děkana obsažené v § 28 odst. 5 ZVŠ, stejně jako z detailnější právní úpravy obsažené v čl. 12 odst. 1 a 2 Statutu FP ZČU plyne, že jejím smyslem je zajistit kontinuální, permanentní, řádný a současně kvalifikovaný chod fakulty v každé době a za každé situace, tedy i v případě, kdy nemůže děkan fakulty z jakýchkoliv důvodů (objektivních či subjektivních), po jakkoliv dlouhou dobu vykonávat svá oprávnění a plnit své povinnosti plynoucí ze zastávané funkce. Má-li zastoupení děkana v plném rozsahu určeným proděkanem zajistit bezproblémový chod fakulty v době, kdy je funkce děkana fakulty řádně obsazena a pouze určité okolnosti dočasné povahy mu brání jednat a rozhodovat ve věcech fakulty, o to více nabývá zastoupení na významu v době, kdy funkce děkana dočasně obsazena není. Z logiky věci plyne, že nezbytné kontinuity chodu

fakulty do doby obsazení funkce děkana novou osobou lze dosáhnout jen prostřednictvím naposledy zmocněného proděkana k zastupování děkana v plném rozsahu. Je přitom nerozhodné, zda k jeho ustanovení došlo prvním nebo druhým způsobem. Jestliže však byl děkanem, i když následně rezignujícím na svoji funkci, řádně určen proděkan zastupující děkana v celém rozsahu, brání § 28 odst. 5 ZVŠ a čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU tomu, aby bylo realizováno pravidlo druhé, že děkana po dobu jeho nepřítomnosti zastupuje věkem nejstarší z proděkanů. Změna by mohla nastat jen v souvislosti s nástupem nového děkana, který by zrušil pověření dosavadního proděkana, a buď určil jiného proděkana zastupováním děkana v plném rozsahu, nebo by nevyužil oprávnění určit zastupujícího proděkana a tudíž by se v případě nastálé potřeby uplatnilo pravidlo druhé.

33. Jistou paralelu soud spatřuje i v právní úpravě institutu oprávněné úřední osoby, jak ji obsahuje § 15 správního řádu, podle něhož *úkony správního orgánu v řízení provádějí úřední osoby oprávněné k tomu podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověřené vedoucím správního orgánu (dále jen „oprávněné úřední osoby“). Dojde-li po pověření oprávněné úřední osoby ke změně v osobě vedoucího správního orgánu, udělené pověření nepozbývá právních účinků.*

34. Z uvedeného soud činí závěr, že pověření proděkana k zastupování děkana v celém rozsahu na základě § 28 odst. 5 ZVŠ a čl. 12 odst. 2 Statutu FP ZČU nezaniklo ke dni zániku funkce děkana FP ZČU rezignací. V době vydání prvostupňového rozhodnutí byl proděkan FP ZČU úřední osobou oprávněnou vydat rozhodnutí o ukončení studia žalobce z důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ. Prvostupňové rozhodnutí proto není nezákonné, natož nulitní. První žalobní bod není důvodný.

Druhý žalobní bod

35. Žalobce k žalobě nepřipojil stejnopis prvostupňového rozhodnutí ani jeho kopii. Žalovaná konstatovala, že nemá k dispozici kopii žalobci zasílaného prvostupňového rozhodnutí a toto tvrzení vyplývá i z obsahu soudu předloženého správního spisu.

36. Podle § 68 odst. 1 věta první ZVŠ *na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.* Podle § 68 odst. 2 ZVŠ *o rozhodnutí o právech a povinnostech studenta musí být student prokazatelným způsobem uvědoměn. Rozhodnutí se vyznačuje do dokumentace o studentech vedené vysokou školou nebo její součástí, na které je student zapsán.* Podle § 68 odst. 3 písm. g) ZVŠ *rozhodnutí ve věcech, nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b), musí být vyhotoveno písemně, musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání a musí být studentovi doručeno do vlastních rukou. Případný způsob náhradního doručení ve věcech uvedených v písmenech a) až f) může stanovit vnitřní předpis vysoké školy nebo její součástí.* Podle § 68 odst. 4 ZVŠ *student může do 30 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí podle odstavce 3 doručeno, požádat o přezkoumání rozhodnutí; zmeškání této lhůty lze ze závažných důvodů prominout. Žádost se podává orgánu, který rozhodnutí vydal. Jestliže je tímto orgánem děkan, může sám žádosti pouze vyhovět a rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak ji předá k rozhodnutí rektorovi. Rektor změni nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí. Rozhodnutí o*

disciplinárním přestupku a o vyloučení ze studia podle § 67 zruší i v případě, že dodatečně vyšly najevo skutečnosti, které by odůvodňovaly zastavení řízení. Žádost o přezkoumání rozhodnutí vydaného podle odstavce 3 písm. f) má vždy odkladný účinek.

37. Rozhodnutí o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu vydané podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ je nepochybně rozhodnutím o právech studenta. Zákon o vysokých školách užití správního řádu na řízení, ve kterém se rozhoduje o právech a povinnostech studenta, vylučuje. Procesní postup je v daném případě upraven v § 68 odst. 2, 3 a 4 ZVŠ a jak jsou tato ustanovení výše citována, je zřejmé, že není upraven v celém rozsahu. Proto je nutno vycházet z § 180 odst. 1 správního řádu účinného od 1. 1. 2006, podle něhož *tam, kde se podle dosavadních právních předpisů postupuje ve správním řízení tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravují, postupují v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle tohoto zákona včetně části druhé.* Uvedené ustanovení je nepřímou novelou všech zákonů, které nabyly účinnosti do 1. 1. 2006 a neupravovaly k tomuto datu správní řízení v celém rozsahu, tj. v rozsahu odpovídajícím právní úpravě obsažené v novém správním řádu.

38. Podle § 69 odst. 1 věta druhá správního řádu *písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou "vlastní rukou" nebo zkratkou "v. r." u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou "Za správnost vyhotovení:" s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.*

39. Pokud pod prvostupňové rozhodnutí doručené žalobci nebyl připojen vlastnoruční podpis oprávněné úřední osoby a jakýkoliv jiný podpis úřední osoby u doložky „Za správnost:“, je prvostupňové rozhodnutí prakticky nepodepsáno. Ze správního spisu je však zřejmé, že na originálu prvostupňového rozhodnutí je uvedeno jméno, příjmení a funkce oprávněné úřední osoby a její vlastnoruční podpis. Podpis oprávněné úřední osoby dokumentuje fakt, že prvostupňové rozhodnutí je projevem vůle správního orgánu, resp. proděkana FP ZČU oprávněného zastupovat děkana v celém rozsahu, směřující k úpravě právního postavení žalobce.

40. Uvedené zjištění vede k závěru o případné procesní vadě prvostupňového rozhodnutí, která však nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.], natož pak nicotnost rozhodnutí (§ 76 odst. 2 s.ř.s.). O nicotnost by se mohlo jednat, pokud by z absence podpisu oprávněné osoby vyplývalo, že bylo rozhodnutí vydáno bez vědomí úředně oprávněné osoby. To však v posuzované věci vylučuje ve správním spisu založený řádně podepsaný originál prvostupňového rozhodnutí.

41. Druhý žalobní bod není důvodný.

Třetí žalobní bod

42. Rektor ZČU v Plzni, který vydal napadené rozhodnutí, a slovy žalobce se zabýval věcí na základě žalobcova opravného prostředku, neměl důvod hodnotit nicotnost prvostupňového rozhodnutí z důvodů uvedených v prvním žalobním bodu ani jeho zákonnost z důvodu uvedeného v druhém žalobním bodu. Dospěl-li ve smyslu § 68 odst. 4 ZVŠ k závěru, že v daném případě nejsou podmínky pro změnu nebo zrušení rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem ZČU, resp. FP ZČU, je toto jeho rozhodnutí správné a soud se s ním ztotožňuje.

43. Třetí žalobní bod není důvodný.

Závěr

44. Soud dospěl k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

45. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 30. listopadu 2012

JUDr. Jana Daňková,v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová